

Nieuwsbrief Geanne in Afrika

Hallo allemaal!

“Loof de Heer want Hij is goed, eeuwig duurt Zijn trouw.” – Psalm 118:1

Een hartelijke groet uit Duitsland! Het is weer tijd voor een update, want er is veel gebeurd sinds ik mijn laatste nieuwsbrief verstuurd in maart. Ik wil jullie graag wat vertellen over de laatste maanden. Om eerlijk te zijn is dat niet zo makkelijk om dat te doen. Ik heb afscheid genomen in Melusi en ik ben nu afwisselend in Nederland en Duitsland in de maanden voordat we trouwen. Het is chaos in mijn hoofd, omdat het voelt alsof ik in drie werelden leef en het zijn zoveel nieuwe indrukken, mensen en cultuur nu ik wien aan het leven in Duitsland. Maar ik ervaar zoveel van Gods goedheid. Hij is zo trouw en ik kan Hem vertrouwen. Dus ik ben dankbaar en ik wil Hem prijzen, want Hij is goed.



Afscheid van Melusi

Zoals ik schreef in de laatste nieuwsbrief, hebben we besloten om dit jaar te trouwen en daarom heb ik nu afscheid genomen in Melusi. De week na Pasen vloog ik voor zeven weken naar Zuid-Afrika. Het was moeilijk om daar afscheid te nemen en om mijn thuis daar te verlaten, maar het was ook een hele mooie en bijzondere tijd. Ik kon met veel mensen afspreken en had mooie gesprekken. Ik ging op outreach, leidde aanbidding in de kerk en kookte nog een paar keer in de keuken. We gingen wandelen op de berg, speelden spelletjes, speelden met de missiekinderen en we aten vaak samen. Ik realiseerde me hoe bijzonder de relaties zijn die ik heb gebouwd in Melusi met mijn familie daar en ook met de mensen in de township. Kleine Geanne was zo hard gegroeid en mama Maria kwam dansend uit de auto toen ze me weer zag bij de kerk. Een van de gogo's op outreach zei dat ze eerst met Harry wilde praten, want ze wilde niet dat hij mij zomaar meenam uit Zuid-Afrika. Mooie momenten die ik niet zomaar zal vergeten. Tussen alle afspraken en de tijd die ik met de mensen daar doorbracht, moest ik ook mijn huis opruimen. Dat was meer werk dan ik van tevoren had gedacht. Zoveel keuzes: wat neem ik mee, wat geef ik weg en wat gooi ik weg? Een van de moeilijke dingen was dat ik mijn kat moest weggeven. Het was niet zo makkelijk om afscheid van haar te nemen. Ze was belangrijk voor mij. In de laatste week hadden we een speciale dienst in de kerk en een avond als team om afscheid te nemen. Dat waren mooie momenten waar we samen God konden aanbidden en Gods goedheid konden vieren en wat Hij heeft gedaan in Melusi en mijn leven de laatste acht jaar. Natuurlijk was het met tranen, omdat ik de mensen moest verlaten die mijn familie zijn geworden de laatste acht jaar. Maar ik wilde ook graag dat het een tijd zou zijn waar we konden zingen van God's trouw en dat we Hem konden aanbidden, want Hij is goed.



Siyamthanda

In mijn laatste week in Melusi hadden we ook een ander afscheid. Een afscheid wat we nooit hadden verwacht en waarvan we wilden dat we het nooit zouden hoeven organiseren. Ook al is het een verdrietig verhaal, ik wil het toch graag delen omdat het ook realiteit is in onze levens in Zuid-Afrika en ik wil jullie vragen om met mij mee te bidden. In de eerste week waarin ik terug was in Zuid-Afrika gingen we naar Dlamini voor outreach, zoals we elke woensdag doen. Mama Maria vertelde dat een van de vrouwen die weleens bij de bijbelstudie komt in het ziekenhuis lag. Ze heeft een tienerdochter, Siyamthanda. Ik was bezorgd om haar nu ze alleen thuis was zonder haar moeder en we besloten haar op te zoeken. De andere vrouwen in het dorp zeiden dat ze met slechte vrienden omging, sinds haar moeder in het ziekenhuis lag. We vonden haar en toen ik met haar begon te praten, begon ze te huilen. Ze was zo verloren en zo gebroken. Het brak mijn hart om haar zo te zien, maar ik wist toen nog niet dat het ons afscheid zou zijn. Ik zou haar nooit meer zien. Een tijdje later kwamen we erachter dat ze een lichaam hadden gevonden naast de township. Later bleek dat het Siyamthanda was. Ze was vermoord. Het was zo moeilijk en we hadden zoveel vragen. Enkele dagen later overleed ook haar moeder in het ziekenhuis, dus hadden we een dubbele begrafenis en begroeven we hen beiden op dezelfde dag. Dit verhaal maakte me we zo bewust van het feit dat we moeten bidden voor de mensen in Dlamini. Het is zo'n duistere plek en er is zoveel kwaad. Maar Jezus zegt dat Zijn licht in het duister schijnt en dat de duisternis het niet kan winnen van het licht. Bidden jullie met mij mee voor de mensen in Dlamini?

Afscheid nemen en vooruit kijken

Toen kwam het moment waarop ik echt afscheid moest nemen in Melusi. Op vrijdag 2 juni bracht Peter me naar het vliegveld. Het was een moeilijk moment om echt gedag te zeggen tegen het team en Melusi te verlaten. Het was mijn thuis voor de laatste acht jaar. Het deed pijn, maar ik zag er ook zo naar uit om Harry weer te zien en om door te gaan met onze plannen voor de toekomst. Het is een mix van zoveel emoties. De komende maanden zullen we voorbereiden en we gaan trouwen in oktober. Daarna willen we voor een jaar in Duitsland blijven. Na dat jaar willen we graag samen de zending in, omdat we geloven dat God ons daarvoor heeft geroepen. We bidden en geloven dat God ons de weg zal wijzen.



Praktische informatie

Omdat we voor het komende jaar in Duitsland blijven, is dit mijn laatste nieuwsbrief voor nu. Maar we willen jullie volgend jaar graag een update geven, zodra we een beetje meer weten over onze plannen. Ik bewaar de lijst met emailadressen van deze nieuwsbrief en dan zullen we jullie een update sturen ergens volgend jaar. Als je niet op de lijst wilt blijven staan, stuur mij gerust een berichtje.

Naast dat stoppen we alle financiële steun **per 1 juli**. Je kunt dan geen geld meer overmaken naar de zendingscommissie voor mij en alle automatische incasso's worden door ons stopgezet.

Warm welkom op **16 juli om 11:00 uur** in de Goede Herderkerk (Jan Seppenplein 1, Barneveld). Ik zal in deze dienst mijn uitzending kan zeggen en kort wat vertellen over mijn werk. Na die tijd is er gelegenheid om nog samen te praten.

Ik wil jullie ook nog wijzen op de website van Kerk over Grenzen ([klik hier](#)). Wie weet kan je één van de andere zendingswerkers die door Hervormd Barneveld zijn uitgezonden ondersteunen. Dat hebben ze hard nodig!



Dank jullie wel!!

Zoals ik deze nieuwsbrief begon, wil ik deze graag eindigen: Loof de Heer want Hij is goed, eeuwig duurt Zijn trouw. Ik wil God loven. Voor deze acht jaar in Melusi. Voor Zijn goedheid en trouw. Voor Zijn kracht en vreugde. Voor de vele malen dat ik kon zien hoe Hij werkte. Voor de moeilijke tijden waarin ik kon leren om Hem meer te vertrouwen. Voor de familie die Hij me gaf in Melusi en de vele lessen die ik leerde van het leven in gemeenschap. Voor Zijn ontelbare zegeningen. En ik wil dank jullie wel zeggen. Voor al jullie steun de afgelopen jaren. Dat betekent meer dan wat ik in woorden kan zeggen. Dank jullie wel dat jullie samen met mij zijn opgetrokken, voor jullie financiële steun en vooral voor jullie gebeden. Die hebben mij gezonden en mij moed gegeven. Ik hoop dat we contact houden en ik kijk ernaar uit om jullie te laten weten hoe onze weg verder zal gaan.

Een hartelijke groet, Geanne



Geanne is uitgezonden door **Serving in Mission**, een internationale zendingsorganisatie. Op de website www.sim.org vind je meer informatie over wie SIM is.

Deze e-mail is verstuurd aan [{{email}}](#). • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • Voor een goede ontvangst voegt u geanneinafrika@gmail.com toe aan uw adresboek.

